

РЕШЕНИЕ

№ 26638

гр. София, 01.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4432** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба вх. № 12802 от 16.04.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 26ПР-1289 от 07.04.2026 г. по описа на Приемна-Министерство на външните работи (МВнР), дирекция за изпълнение „КО“, подадена от А. Т. Х. (А. Т. Н.), гражданин на Република Т., [дата на раждане], паспорт № U., издаден на 06.04.2018 г. от Дирекция на Полицията – Б./И., Република Т., с личен идентификационен № 44170466686, с постоянен адрес Република Т., [населено място], [община], кв. Г., бул. И., комплекс левент № 380, ап. 11, чрез адв. М. М. С., АК-Ш., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2 и адрес за кореспонденция [населено място], [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 12 срещу Отказ за издаване на виза тип „D“, издаден на 23.03.2026 г., издаден от завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на република България в Б., Република Т., по заявление за издаване на виза № 26003229 от 17.02.2026 г.
С жалбата се отправя молба съдът да отмени изричния отказ, тъй като същият е неправилен и необоснован, защото не отговаря на общите изисквания на чл. 59 АПК. Посочено е, че изложените в административния акт мотивите са несъстоятелни и неотговарящи на действителната фактическа обстановка, както и направения извод, че чужденецът не представя документ удостоверяващ, че пенсията ще се превежда по сметка в банка, действаща на територията на Република България. Допълнително е посочено, че целта на искането за издаване на виза е медицинска, за която са приложени писмени документи. Инвокирани са съображения за допуснатата техническа грешка при изписване IBAN на сметката при извършените преводи от ГУ Социална сигурност – ОД, Социална сигурност – И., република Т.. В хода на съдебното

производство оспорващият, А. Т. Х., е редовно призван, не се явява и се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и предлага да се уважи на база изложеното в нея. Депозирани са писмено становище.

Ответникът – завеждащ консулска служба на Консулска канцелария на Република България в Б., Т., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.02.2026 г. жалбоподателят, А. Х., е подал заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“. Към заявлението е приложено Свидетелство за съдимост, Декларация, Удостоверение, издадено от „Д“Б., Справки от ГУ Социална сигурност, Областна дирекция „Социална сигурност“ И., Договор за наем, Удостоверение за гражданско състояние; Удостоверение за настоящ адрес и др.

Проведена е съгласувателна процедура с ДАНС, като по подаденото от апликанта заявление за виза е изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система, тъй като апликантът не може да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Становището е изразено по електронен път и няма изготвени писмени документи.

От проведената съгласувателна процедура с отдел „Миграция“, Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) се установява, че е налице възражение да бъде издадена виза по чл. 15, ал. 1 във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 18 ЗЧРБ. Посочено е, че чуждият гражданин не представя документ, удостоверяващ, че пенсията му ще се превежда по сметка на банкова институция, действаща на територията на Република България, съгласно чл. 23, т. 2 от ППЗЧРБ.

Издаден е процесният отказ с правно основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. От фактическа страна отказът е мотивиран с посоченото от отдел „Миграция“, СДВР.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените документи с жалбата, административната преписка и допълнително от трети неучастващи по делото лица.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК от процесуално легитимирана страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**

Не е налице изключение по чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, касаещо необжалваемостта по съдебен ред на отказите по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Достатъчно е в случая, че оспорващият е посочил обстоятелства, при наличието на които с отказа за издаване на виза се нарушава упражняването на гарантирани от КЗПЧОС права и свободи, а именно – правото на неприкосновен личен и семеен живот съгласно чл. 8, § 1. Дали твърдението за нарушаване на права по смисъла на чл. 8 от КЗПЧОС е основателно, е въпрос по съществуването на спора, а не по допустимостта на оспорването. В този смисъл Определения на IV отд. на ВАС по адм. дело № 2667/2025 г. и по адм. дело № 5536/2025 г.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, отказът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ във връзка с чл. 34, ал. 5 във връзка с ал. 3 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (заповеди на Министъра на външните работи и Генерален консул в Генералното консулство на Република България в И.), поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

На второ място, отказът е обективиран във формуляр съгласно чл. 34, ал. 3 във връзка с

Приложение № 7 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. В този формуляр формално се съдържат фактическите и правните основания за издаването на акта, ясна е и волята на органа, който го е издал, съгласно общата разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК. Въпреки това не се съдържат ясни мотиви за постановяване на отказ, като към преписката не са представени никакви доказателства, въз основа на които е формиран този отказ.

В случая е приложена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, съгласно която се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато чужденецът не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. Ответникът не сочи въз основа на какви обстоятелства и удостоверяващи ги доказателства е достигнал до извода, че жалбоподателят не е представил документ, удостоверяващ, че пенсията ще се превежда по сметка в банка, действаща на територията на Република България, тъй като такъв документ е приложен към заявлението и се съдържа в административната преписка.

От представените по делото писмени документи безспорно се установява, че жалбоподателят е представил писмен документ, от който се установява, че пенсията му се превежда в „Д Б.“ (л.21-22).

В случая не би могло да се формира извод за законосъобразно издаване на отказ за издаване на виза само поради наличие на отрицателно становище на ДАНС.

Административният орган е задължен да изложи коректно фактите по делото, въз основа на които е формирал и своите правни изводи, още при издаване на административния акт. Във формуляра съгласно чл. 34, ал. 3 във връзка с Приложение № 7 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим не е цитиран какъвто и да е било конкретен документ от административната преписка с дата, номер и издател, в който да се твърди конкретната фактическа обстановка, мотивирала органа да обективира отказа си за издаване на виза. Недопустимо е осъществилата се фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което съдът всъщност осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт и същият не следва да допълва/изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа. Съдът е длъжен да обсъди писмените доказателства, приложени към административната преписка, и да провери дали са относими към спора, когато в административния акт са изложени конкретни фактически основания за отказ. Чрез обсъждане на писмените доказателства съдът не може да санира и допълни оспорения административния акт. Не е допустимо преценяването на законосъобразността на акта на фактически и правни основания извън тези, които е посочил издаващият го орган, както и излагане на мотиви от съда по един немотивиран от административния орган акт. Правораздавателният контрол цели обезпечаване на субективните права и интереси на адресата на акта при наличието на властническо волеизявление. Мотивите за издаването на акта не могат да бъдат допълвани след приключване на процедурата по издаване на административния акт и неговото съобщаване, доколкото страната е била напълно лишена от възможността да разбере причините, довели до постановяване на конкретното решение (отказ за издаване на виза) и съответно да организира адекватно защитата си, а съда - да извърши съдебен контрол за законосъобразност.

Липсата на мотиви предпоставя извода за нарушение на производствените правила, от категорията на съществените, като води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес на лицето заявител, съответно до отмяна на постановения отказ съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

С оглед горното, издаденият на 23.03.2026 г. от завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република България в Б., Т. отказ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в Република България е постановен в резултат на неправилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът не установи и не докажа по надлежния ред становището за наличие на основанието по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, поради което същият следва да бъде отменен и административната преписка бъде изпратена на завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на Република България, в [населено място] за ново произнасяне по заявлението на А. Т. Х., от 17.02.2026 г. за издаване виза „Д“, след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, касаещи тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Т. Х. (А. Т. Н.), гражданин на Република Т., Отказ за издаване на виза тип „D“, издаден на 23.03.2026 г., издаден от завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на република България в Б., Република Т., по заявление за издаване на виза № 26003229 от 17.02.2026 г.

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулска служба, Консулска канцелария на република България в Б., Република Т., за ново произнасяне по искането за издаване на виза на А. Т. Х. от 17.02.2026 г., съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: